

РЕШЕНИЕ

№ 4058

гр. София, 17.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1725** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от ЗУТ, във връзка с чл. 216, ал. 6 от ЗУТ и е образувано по жалба на Т. К. Б., С. Г. М., А. В. Г., Ц. В. Г., С. И. Т., А. И. В., В. К. Т., С. Ц. Дашов, Ц. Ц. Дашов, П. Д. З., А. М. Б., Б. М. Б., Б. А. С., Т. Б. С., Е. Б. С., И. Е. В., Б. Н. С., Н. В. Е., Ц. В. Е., В. Н. М., М. Т. Б., М. П. Б., Л. И. Г., Н. Г. М., Г. Ф. М. и К. Ф. М. против заповед № ДК-10-ЮЗР-20 от 28.01.2011 г. на Началника на РДНСК Югозападен район, с която е отхвърлена като процесуално недопустима жалба вх. № ПО-94-076/29.12.2009 г. на жалбоподателите – наследници на Б. В. Б. срещу одобрени на 15.03.2003 г. от главния архитект на район „Л.“, Столична община архитектурни проекти за узаконяване на „Сграда № 2“ (хале-склад); „Сграда № 4“ (склад и канцелария); „Сграда № 6 (административно-учебна зала и ателие за дограма) при условията на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ, находящи се в ПИ 1166, кв. 11, м. „Територии, прилежащи на пътен възел Околовръстен път – [улица], по плана на [населено място], по искане на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място]. В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна. Иска се да бъде отменена обжалваната заповед и върната преписката на административния орган за произнасяне по същество на жалбата, алтернативно да се отменят обжалваните архитектурни проекти. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Й., която моли да се уважи жалбата по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират се разноски. Представен е списък на разноските.

Ответника по жалбата – Началника на РДНСК Югозападен район – редовно призован,

не се явява и не изпраща представител.

Заинтересованата страна Главния архитект на район „Л.“, Столична община, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Заинтересованата страна [фирма] чрез процесуалния си представител адв. А. намира жалбата за неоснователна. Претендира разноски.

С Нотариален акт за собственост на недвижим имот възстановен по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) № 187/ 01.08.2002г. (л.43-43) жалбоподателите се легитимират като собственици на идеални части от недвижим имот: нива, с площ от 5.370 дка., четвърта категория, местността „Б.“, съставляващ имот пл.№ 029085 по картата на землището на [населено място], община „В.“.

На 15.10.2003г. главният архитект на район „Л.“ – СО е одобрил инвестиционни проекти (л. 96- 111), съответно за: а) сграда 2 – хале- склад, б) сграда 6 – сграда Административно-учебна зала и ателие за П. дограма и в) сграда 4 – склад и канцелария, при условията на чл.145, ал.5 ЗУТ. От приетите по делото одобрени инвестиционни проекти и приложенията към тях: Обяснителни записки, Строително конструктивни становища и Технически доклади, се установява, че обектите предмет на производството по чл.145, ал.5 ЗУТ са част от База [фирма] в имот пл.№ 879 по плана на [населено място], местността „М. предградие – О. III част“.

С решение от 25.03.2003 г. по гр.д. № 1109/2002 г. (л.78-80), влязло в сила на 07.12.2005 г., е отхвърлен предявеният иск по чл. 108 от Закона за собствеността (ЗС) от М. Т. Б. против [фирма], за следния недвижим имот: нива с площ от 5,370 дка, находяща се в [населено място], м. „Б.“, землището на [населено място], съставляващ имот № 029085 по картата на землището. Това решение е оставено в сила с решение от 12.04.2005 г. по гр.д. № 3275/2003 г. на СГС, ВК, II В отд. (л.14-21). В това производство е приета и обсъдена техническа експертиза от януари 2005 г., изготвена от вещото лице С. Р. (л. 81- 82), в която е отразено, че „към делото са приложени проекти за узаконяване на три обекта (2,4 и 6 на скица № 3) по които експертизата не е натоварена да ги анализира“.

С влязло в сила Решение №109/ 25.07.2008г. (л.83-89) на Софийски районен съд, Гражданска колегия, 47 с-в, постановено по гр. дело № 8790/ 2004г. [фирма] е осъден да предаде на настоящите жалбоподатели владението на недвижим имот, представляващ част от нива, цялата с площ от 5.370 дка., четвърта категория, в землището на [населено място], имот пл.№ 029085 по картата на землището, която част е с площ от 3500 кв.м. и е обозначена по Скица, приложение №3 от заключението на вещото лице, заверена от съда и неразделна част от съдебното решение. С Решение № 728/10 от 02.11.2010 г. по гр.д. № 213/2010 г. на ВКС, ГО, I-во отделение (л.306-307), е отменено Решение №109/ 25.07.2008г. на Софийски районен съд, Гражданска колегия, 47 с-в, постановено по гр. дело № 8790/ 2004г. и е върнато делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав. Видно от представеното по делото удостоверение от 08.07.2011 г. на СРС, 45-ти състав, I ГО е образувано гр.д. № 53808/2010 г. във връзка с предявен иск от жалбоподателите против [фирма], с правно основание чл. 108 от ЗС по отношение на недвижим имот – нива с площ от 5,370 дка, четвърта категория, м. „Б.“, в землището на [населено място], съставляващо имот № 029085 по картата на землището.

С Писмо изх. № АГ-92-770/21.12.2009г. (л.245) главният архитект на район „Л.“ е уведомил жалбоподателите, че за сградите, намиращи се в собствения им имот

пл.№ 029085 по картата на землището на [населено място], не е издаван акт за узаконяване. В същото писмо е посочено, че за цитираните сгради е проведено производство по чл.145, ал.5 ЗУТ за възстановяване на изгубени инвестиционни проекти.

С Жалба рег.№ ПО-94-076/ 29.12.2009г. (л.53-58) жалбоподателите са оспорили пред началника на РДНСК – С. одобрени от главният архитект на район „Л.” на 15.10.2003г. архитектурни проекти за узаконяване. С придружително писмо изх.№ ПО-94-076/ 12.01.2010г. жалбата е постъпила при ответника и е регистрирана с вх.№ С10-80-00-259 (л.52).

С решение № 3617/11.11.2010 г. по адм.д. № 3244/2010 г. по описа на АССГ, II отд., 25 състав е отменен мълчаливия отказ на началника на Регионална Дирекция „Национален строителен контрол” – Югозападен район да се произнесе на основание чл.216, ал.5 ЗУТ по подадена до него жалба рег.№ С10-80-00-259/ 14.01.2010г. и е изпратена административната преписка на началника Регионална Дирекция „Национален строителен контрол” – Югозападен район за произнасяне, съобразно мотивите на решението, в 15 дневен срок от влизане в сила на същото.

С оспорваната в настоящото производство Заповед № ДК-10-ЮЗР-20 от 28.01.2011 г. на Началника на РДНСК Югозападен район е отхвърлена като процесуално недопустима жалба с вх. № ПО-94-076/29.12.2009 г. Административният орган е приел, че към дата януари 2005 г. жалбоподателите са били наясно с факта, че за сгради 2,4 и 6 има издадени проекти за узаконяване, тъй като в експертизата приета по гр.д. № 3275/2003 г. на СГС, ВК, II в отделение изрично е записано, че по делото са приложени проекти за узаконяване на три обекта – 2,4 и 6 от скица № 3, по които експертизата не е натоварена да ги анализира. Предвид разпоредбите на чл. 32 от З. (отм.) във вр. с чл. 232, ал.1 от ГПК (отм.) е следвало жалбата да се подаде в 3 – месечен срок от узнаване за издадените строителни книжа и не по –късно от изтичане на една година от възникване на основанията за отмяна, а именно до януари 2006 г. От представеното по делото известие за доставяне (л. 29), се установява, че процесната заповед е получена от процесуалния представител на жалбоподателите на 02.02.2011 г.

По делото са приети основна и допълнителна СТЕ, изготвени от вещото лице А.. От заключението на основаната експертиза се установява, че по отношение на процесните сгради няма стари одобрени строителни книжа и данни за издадено разрешение за строеж. Статутът на обекта „Ц. школа за шофьори и механизатори“ е с временен режим. От заключението на допълнителната СТЕ, се установява, че поземлен имот 1166, к.л. № 151, 170 и 171 по ОГП приет от III-то Народно събрание със закон, попада в устройствена зона „За компосни полета“, т.е. терен без показатели на застрояване. Този ОГП по отношение на процесния имот е действал от 1961 г. до 2002 г. За процесния имот пл. 1166, първият ПУП е одобрен с Решение № 44 по Протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания административен акт, намира жалбата за допустима, като подадена от надлежни страни, адресати на индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. По същество жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 216, ал. 1 от ЗУТ, не подлежат на пряк съдебен контрол издадените от главният архитект откази за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти,

когато не са съставна част от комплексния проект за инвестиционна инициатива, а също така разрешенията за строеж, заедно със съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти. За тези административни актове законодателят е предвидил да се обжалват първо по административен ред пред специализиран орган - началникът на регионалната дирекция за национален строителен контрол. Съгласно чл. 149, ал. 3 от ЗУТ, разрешението за строеж заедно с одобрения инвестиционен проект или отказът за издаването му могат да бъдат обжалвани от заинтересуваните лица по законосъобразност пред началника на регионалната дирекция за национален строителен контрол в 14-дневен срок от съобщението за издаване на съответния акт. Кръгът на заинтересованите лица е изчерпателно изброен в ал. 2 на същата правна норма. Оспорваната заповед е от категорията актове визирани в чл. 216, ал.1, т. 2 от ЗУТ.

Съгласно чл. 216, ал. 5 от ЗУТ (в приложимата на закона редакция преди изменението с ДВ, бр. 82 от 2012 г.), началникът на РДНСК се произнася с мотивирана заповед по основателността на подадената жалба след преценка за нейната допустимост в 15 дневен срок от постъпването ѝ. Със заповедта си началникът на РДНСК може да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт или да отхвърли жалбата.

На първо място административният орган е приел, че жалбата е просрочена, с оглед факта, че процесните проекти са станали известни на всички жалбоподатели през месец януари 2005 г., тъй като от заключението на вещото лице Р. по гр.д. № 3275/2003 г. на СГС, ВК, II в отделение е записано, че „към делото са приложени проекти за узаконяване на три обекта – 2, 4 и 6 от скица № 3, по които експертизата не е натоварена да ги анализира“. още през м. януари 2005 г. Този извод на административния орган е незаконосъобразен. С решението по гр.д. № 3275/2003 г. на СГС е оставено в сила решение от 25.03.2003 г. по гр.д. № 1109/2002 г. и от двете съдебни решения се установява, че страна в производството е била единствено М. Т. Б., но не и останалите жалбоподатели в настоящото производство. Ето защо жалбата на М. Б. е процесуално недопустима като подадена извън законостановения срок за обжалване, тъй като се установява, че същата е била уведомена за процесните проекти най-късно през януари 2005 г. Това обстоятелство не се установява по отношение на останалите жалбоподатели в производството. Съсобствениците на недвижимия имот са обикновени другари, поради което постановеното решение по отношение на един от тях не обвързва със силата на пресъдено нещо и останалите – в този смисъл решение № 728/10 от 02.11.2010 г. по гр.д. № 213/2010 г. на ВКС, ГК, I-во отделение. На следващо място от представените по делото доказателства, се установява, че М. Б. не е заинтересована страна по смисъла на чл. 149, ал.2, т.1 от ЗУТ. По делото е представено решение от 25.03.2003 г. по гр.д. № 1109/2002 г. на СРС, ГК, 47 състав – влязло в сила, с което е отхвърлен иска по чл. 108 от ЗС предявен от М. Т. Б. против [фирма], [населено място] за недвижимия имот – нива с площ от 5,370 дка, находяща се в [населено място], местността „Б.“, землището на [населено място], съставляващ имот № 029085 по картата на землището. Следователно по отношение на М. Б. с влязло в сила съдебно решение е установено, че същата не е собственик на процесния имот.

В оспорвания административен акт са посочени като правни основания за недопустимостта на жалбата чл. 32 от З. (отм.), във вр. с чл. 232, ал.1 от ГПК (отм.). Съгласно разпоредбата на чл. 32 от Закона за административното производство (З. – отм.), влязъл в сила административен акт, който не е бил обжалван пред съда, може да

бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако такъв няма - от органа, който го е издал, само при условията на чл. 231 от Гражданския процесуален кодекс по молба на заинтересувания или по предложение на прокурора. Този текст не е предвидил въпросът в какъв срок може да се иска отмяна на това основание, поради което съгласно чл. 45 З. (отм.) се прилага чл. 232, ал. 1 ГПК (отм.). Посочените текстове са неотнормирани към предмета на правния спор. Неправилно е прието от административния орган и че са налице одобрени на 15.10.2003 г. проекти за узаконяване. От представените по делото доказателства, се установява, че в случая сме изправени пред хипотезата на чл. 145, ал.5 от ЗУТ, а именно възстановяване на изгубени проекти, одобрени от главния архитект на район „Л.“, Столична община.

В съответствие с чл. 216, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗУТ подлежат на обжалване разрешенията за строеж заедно със съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти, когато такива се изискват, и отказите за издаването им, когато не са съставна част на комплексния проект за инвестиционна инициатива. Подадената жалба до началника на РДНСК Югозападен район е процесуално недопустима, тъй като, съгласно чл. 148, ал. 8 ЗУТ, одобреният инвестиционен проект е неразделна част от разрешението за строеж и като такава той подлежи на обжалване само заедно с разрешението - чл. 216, ал. 1, т. 2 ЗУТ. В случая такова няма, нито има акт за узаконяване.

По изложените съображения обжалваната заповед следва да бъде оставена в сила като краен резултат.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.3 от АПК, на заинтересованата страна [фирма] следва да бъдат присъдени сторените по делото разноси в размер на 750 лева, от които 650 лева платено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие № 8/12.04.2011 г. и 100 лева платено възнаграждение за вещо лице.

Съгласно чл.215, ал.7 от ЗУТ, приет с § 73 на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, обнародван в ДВ бр. 87 от 05.11.2010г., решението на настоящия съд е по жалба срещу индивидуален административен акт, който не подлежи на касационно обжалване.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. К. Б., С. Г. М., А. В. Г., Ц. В. Г., С. И. Т., А. И. В., В. К. Т., С. Ц. Дашов, Ц. Ц. Дашов, П. Д. З., А. М. Б., Б. М. Б., Б. А. С., Т. Б. С., Е. Б. С., И. Е. В., Б. Н. С., Н. В. Е., Ц. В. Е., В. Н. М., М. Т. Б., М. П. Б., Л. И. Г., Н. Г. М., Г. Ф. М. и К. Ф. М. против Заповед № ДК-10-ЮЗР-20 от 28.01.2011 г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

ОСЪЖДА Т. К. Б., С. Г. М., А. В. Г., Ц. В. Г., С. И. Т., А. И. В., В. К. Т., С. Ц. Дашов, Ц. Ц. Дашов, П. Д. З., А. М. Б., Б. М. Б., Б. А. С., Т. Б. С., Е. Б. С., И. Е. В., Б. Н. С., Н. В. Е., Ц. В. Е., В. Н. М., М. Т. Б., М. П. Б., Л. И. Г., Н. Г. М., Г. Ф. М. и К. Ф. М. да заплатят на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], сумата от 750 /седемстотин и петдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: